

Xiprer de Cal Raimundet

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Sant Joan Samora
Emplaçament: Seguint el camí en direcció sud des de Can Carafí
Alçada: 140

Coordenades:

Latitud: 41.46281
Longitud: 1.85539
UTM Est (X): 404412
UTM Nord (Y): 4590768

Classificació

Número de fitxa: 08222 - 53
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: No s'observen ferides ni malures.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: 08220A007000130000PA
Fitxes associades:
[Cal Raimundet](#)
Autor de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 31/01/2013 - 01:00

Descripció

Xiprer centenari que presideix la masia de Can Raimundet. Els seus 25 metres d'alçada el fan visible des de ben lluny. Les dimensions i la simbologia que el caracteritzen com un arbre singular són el seu port piramidal i el seu llarg tronc rectilini de 5 m d'alçada per una capçada màxima de 3,5 m. Mesura 1,90 m de volt de canó (mesura presa a 1,30 m des de terra) i 2,30 m de volt de soca (mesura presa arran de terra seguint la circumferència del

tronc).

Les fulles dels xiprers són imbricades i la floració és monoica, amb flors masculines i femenines en el mateix arbre. La pol·linització es produeix entre els mesos de febrer a març. Els fruits són arrodonits, en forma de gàbuls d'uns 3 a 4 cm de diàmetre. El troc es va esquerdant amb el pas del temps i presenta una tonalitat que va del marró al grisós.

Observacions:

Aquest arbre és originari de l'Orient, concretament des de d'Iran fins a Líbia, trobant-lo actualment en llocs on les glaçades no superin els deu graus sota zero. Pot arribar a ser centenari i mesurar 35 metres d'alçària si les condicions del lloc on hi creix són les idònies. L'emissió de pol·len pot tenir efectes molt desagradables per les persones al·lèrgiques. La seva fusta és apreciada en ebenisteria i construcció pel seu alt poder de resistència a la podridura. En aquells indrets on hi ha molt de vent s'utilitza en plantacions al·liniades per tal de frenar-lo.

Història

La bibliografia sobre la relació dels xiprers amb les masies és força extensa, en podeu trobar un resum a Roma (2000). Segons Víctor Balaguer (1893) l'origen de xiprers en masies prové de la necessitat dels ordres religiosos d'establir aliances amb les famílies més importants de l'època per fer-les o nomenar-les "germanes dels convents". El xiprer ben visible a l'entrada era el senyal d'aquesta aliança, com a compromís d'obrir les seves portes a canonges frares i pelegrins. Cels Gomis (1912) ratifica aquesta idea per la zona de la Garrotxa quan documenta que el xiprer indicaria als frares mendicants que allí se'ls donaria acolliment de franc. Martí Boada (1992) observa per la zona del Vallès, Bages i Garrotxa que l'existència d'un xiprer davant al casa era indicatiu que els viatgers tenen dret a un petit àpat; si n'hi havia dos, tenien dret a un àpat complet i si n'hi havia tres, podien fer-hi nit.

Bibliografia

BALAGUER i CIRERA, Víctor (1893). Al pie de la encina. Historias, tradiciones y recuerdos. El progreso social. Madrid.

BOADA, Martí (1992). Recull de llegendes de la regió del Montseny. Carles Vallès editor. Figueres.

GOMIS, Cels (1912). Folklore català. Arxius d'Estudis del centre Excursionista de Terrassa, núm. 13, pàgs. 191 a 195.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singlars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005.

RIUS FONT, Lluís (2012). Arbres personals; dins Programa de Festa major de sant Llorenç d'Hortons de 2012, pàgs. 20 a 22.

ROMA i CASANOVAS, Francesc (2000). La simbologia del xiprer a Catalunya. Sant Martí de Centelles, a <http://www.francescroma.net>

Enllaços d'interès:

<http://www.ajhortons.cat/descobreix-sant-llorenç/la-nostra->

